

Хернани, с ръка на гърди, върху 30.
Дружката на сабата си.

О, вярвай мой ханджар!

Дон Карлос, връща се, на стран

Във прилика е херцогът

(Отвръща в страни Хернани)

Мога да гостувам тук за вас, о гостодине,
до сабата ви днес да се допра и аз!
Но не познавам е за краля, за дон Карлос,
излизат; макар, прилични много ми,
да пада върху вас — голямо подозрение,
на сабата ви сам закрила ставам аз.
Дон Рок Толес, връща се и сори Хернани

Кажете, моля, кой е този гостодин?

Дон Карлос

Изпращам го сега. Днес от моя сина.
(Излизат, приличават от приличават,
които носят съвсемнизи. Херцогът върви
пред краля с свръх в ръка.)

Темната поля

Хернани, сам.

Краля, от сина, от твоята сина оти!
Днес, поглед върв по твоите стъпки сам.
В ръката ми ханджар, заради твоя род,
аз те преследвам вред. Сперникът твой съм аз!
За мърт, то беше мърт, остана раздвоен:
омраза и любов се бореха у мене —
а което сърце е то и за двете.
И твоята брада забравя вече аз —
то и то ти искаш туй, щом ти самият ми
[стоиш ли]